

dinger, de ere tomme med. Drejede Spørgsmaalet sig om, hvorvidt de Herrer vilde bygge os en Bane for Statens Regning, saa kunde de ditte os, hvad Vej vi skulde gaa; men naar det væsentligst er for Egnens egne Penge, Baneanlægget skal bygges, maa de Herrer ogsaa lade os, at det saa bliver os, de paagældende Egne, der komme til at træffe Afgørelsen af, hvilken Vej man skal gaa, naar der ikke findes Pengemidler til at bygge de Baner for, som de Herrer foreslaa. Præsto-Taksbanen kan ikke blive bygget, medmindre Staten vil bygge den, og den Beslæbning, som vi, der have arbejdet for dette Baneanlæg, naturlig maatte benytte, var, at man søgte at drage Banen derhen, hvor de fornødne Pengemidler kunde staves til Veje. Der er ogsaa nu al rimelig Udset til, at man kan opfylde den Forordning, som den højtærede Minister har stillet med Hensyn til Sikkerheden for, at Pengemidler ere til Stede i det Omfang, som tidligere er blevet nævnt. Naar, der paaregnes en Støtte fra Møens Side som Udtryk for den Interesse, Møen kan ventes at have i dette Baneanlæg, da erkender jeg, at en saadan Interesse er til Stede, og jeg tror ogsaa, at den vil spille sin bethdelige Rolle over for dette Baneanlægs Udset til at forrente sig i Fremtiden. Men denne Interesse er betinget af, at det bliver muligt at komme i Forbindelse med Jærnbahnens Endepunkt, Kallehave. Det har ikke været Forudsætningen, og er vist ikke Forudsætningen fra nogen Side, at Trafikken skulde gaa ad den af det ærede Medlem fra Storeheddinge (J. Scavenius) beskrevne Vej til Kallehave, derfra særges over og saa køres pr. Aktse til Stege. Saaledes har jeg ikke opfattet det, og det er vist heller ikke Forslagsstillernes Mening; den Forbindelse, som her vil blive Tale om for Møens Bedkommende, maatte selvfølgelig blive den, at det Dampskib, som nu knytter Forbindelsen mellem Masned Sund og Stege, vil opretholde Forbindelsen mellem Kallehave og Stege, og Forfællen vil blive den, at medens Forbindelsen Masned Sund — Stege nu kun foregaar en Gang om Dagen, vil Forbindelsen mellem Kallehave og Stege kunne foregaa 3 Gange om Dagen i Tilslutning til de tre Jærnbanetog i begge Retninger. Men dette forudsætter

igen, at der maa kunne sejles i Mørke, thi Aftenetoget vil jo blive udsendt om Aftenen, ankomme til Kallehave om Aftenen. Det er imidlertid ikke forbundet med særdeles store Vanskeligheder eller Bekostninger at tilvejebringe en Belysning af dette Farsvand mellem Kallehave og Stege, som er tilstrækkelig til, at Dampskibet kan bejle det ogsaa i Mørke, det vil kun dreje sig om et Par Lysbøjer, saa vil hele den Vanskelighed være overvunden. Ærede Medlemmer ville jo kunne se, hvilken virkelig og væsentlig Betydning, det vil kunne faa for Møens Forbindelse med det øvrige Danmark og med Landet i det hele, at man kan have en fast Forbindelse tre Gange daglig, medens vi nu kun en Gang daglig have en ordentlig Forbindelse; thi den Diligenceforbindelse, der gaar om Matten, regner jeg ikke til de ordentlige Forbindelser. — Jeg tror derfor, at under den Forudsætning, at det gøres muligt at Dampskibsforbindelsen kan forskyttes fra Kallehave til Stege i Forbindelse med alle de ankommende Jærnbanetog, vil der være en utvivlsom Interesse for Møens Bedkommende, som vistnok ogsaa kan finde sit Udtryk i et Bidrag fra Møen, om end vi stadig maa indse, at der i Fremtiden vil staa den Opgave tilbage for Møen selv at tilvejebringe en Jærnbaneforbindelse med Stege eventuelt til Klinton, som maa beslaglægge Møens finansielle Kræfter i høj Grad. Jeg vil altsaa anbefale det foreliggende Forslag som vistnok den eneste mulige Løsning paa det saa længe omstridte Spørgsmaal om Jærnbaneforbindelsen i det sydøstlige Sjælland. Maa jeg dertil knytte et Par Bemærkninger til det ærede Medlem fra Storeheddinge, (J. Scavenius) som ikke har glemt den gamle Strid om Brohovederne ved Kallehave, hvor det lykkedes os at føre en Bevilling igennem mod det ærede Medlems Modstand. Jeg tror, at denne Bevilling har været vel anvendt, og det vil ogsaa nok vise sig i Fremtiden. Det ærede Medlem uddrog af Forholdene, saaledes som de ere i dette Øjeblik, den Slutning, at disse Penge vare fastede i Bandet, idet man i dette Øjeblik fremdeles benyttede de gamle Brohoveder, og de ny smukke Broer stode ubenyttede. Det ærede Medlem maa imidlertid ikke være ubekendt med, hvad Grun-